

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico, Ghenadie Plămădeală,
Aliona Miron,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 15 noiembrie 2021, în privința inculpatului

Topal Iurii xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>12.03.2018 – 04.02.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>18.05.2020 – 11.12.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>01.03.2021 – 20.04.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>13.07.2021 – 15.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.02.2022 – 28.03.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 04 februarie 2020, Topal Iurii a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare și art. 149 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 04.02.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 24.12.2017 până la 21.03.2018.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Topal Iurii, la data de 23 decembrie 2017, orele 20:30, aflându-se în domiciliul Liudmilei Pascal, situat în s. Xxxx, r-nul xxxx, după ce a consumat alcool cu Radu Ion, fiind sub influența alcoolului, ca urmare a unor relații ostile apărute pe baza unui conflict mai vechi, acționând cu intenția de a-i cauza vătămări corporale lui Radu Ion, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii, cu

picioarele și cu trei căldări metalice în regiunea capului și a feței, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 24.01.2018, vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractură deschisă așchiată a oaselor nazale cu plagă contuză a nasului, echimoze, plăgi ambelor buze, echimoze-edem în jurul ambelor ochi.

Astfel, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Tot el, la data de 23 decembrie 2017, orele 20:40, aflându-se în domiciliul Liudmilei Pascal, situat în s. XXXX r-nul xxxx, după ce a consumat alcool cu Radu Ion, fiind sub influența alcoolului, acționând din imprudență, neprevăzând posibilitatea survenirii morții lui Radu Ion, deși trebuia și putea s-o prevadă, cauzând intenționat vătămări corporale lui Radu Ion, manifestate sub formă de fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, vătămări care, asociate cu starea de ebrietate în care se afla victima Radu Ion, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 24.01.2018, au provocat patologie combinată posttraumatică, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmonii, care în complex au provocat decesul lui Radu Ion.

Astfel, a comis infracțiunea prevăzută la art. 149 alin. (1) Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență.

Instanța a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a refuzat să facă declarații.

Totodată, vinovăția lui este dovedită integral prin probele administrate, inclusiv: declarațiile martorului ocular, Tolstic Liudmila că seară din data de 23.12.2017, a avut loc o ceartă între Radu Ion și Topal Iurii, care i-a aplicat lui Radu Ion trei lovituri cu pumnul în regiunea feței;

raportul de expertiză nr. xxxx din 24.01.2018, potrivit căruia decesul lui Radu Ion a survenit de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmonii, ca cauza neapărată a decesului. Concluzia despre cauza decesului este confirmată prin: plagă contuză la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu complicații prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice: edem-echimoză a obrazului, ambelor orbite, revărsări sangvine în globul ocular stâng, plăgi contuze pe ambele buze, prezența sângelui în orificiile nazale, cavitatea bucală, laringe, tranhee, bronși. În cazul dat, cauza decesului a fost imprevizibilă din motivul că traumatismul facial cu fractura oaselor nazale ca de obicei nu provoacă deces de una singură de la sine și nu poate fi calificată ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață cu consecință de deces. Calificația medico-legală este în felul următor: fractură deschisă așchiată a oaselor nazale cu plagă contuză a nasului, echimoze, plăgi ambelor buze, echimoze-edem în jurul ambelor ochi sunt consecințele a unor acțiuni traumatiche de model lovitură, aplicate în regiunea obrazului cu obiect contondent dur, în ansamblu condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie. Particularitățile morfologice a vătămarilor corporale a

obrazului cu probabilitate mărită după producerea vătămărilor corporale, victima a mai supraviețuit nu mai mult 1-2 ceasuri până la survenirea decesului.

Prin urmare, este constatat cu certitudine că Topal I. a comis infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal, având intenția directă de a-i cauza leziuni lui Radu Ion și asumându-și deliberat riscul că în urma loviturilor aplicate ar putea surveni nu doar vătămarea corporală ce nu va provoca decesul victimei dar și lipsirea de viață din imprudență, în urma leziunilor aplicate.

Este nefundată versiunea apărării că decesul victimei putea să nu survină dacă avea să-i fie acordat ajutor medical de urgență, inacțiune pentru care Topal I. nu poate răspunde pentru cauzarea decesului din imprudență și că starea gravă de intoxicație cu alcool a victimei putea de la sine provoca decesul victimei.

Ori, potrivit raportului de expertiză medico-legală, decesul victimei nu a survenit de la intoxicația cu alcool ci de la consecințele leziunilor primite, în urma complicației manifestate prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice, ca urmare a plăgii contuze la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale.

Sub aspectul laturii obiective, Topal I., provocând leziunile corporale prin acțiunile componente infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, a admis ca în urma acțiunilor sale, să survină decesul persoanei și nu a întreprins măsuri de a reduce efectul acțiunilor sale.

Astfel latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 149 alin. (1) Cod penal, este în legătura de cauzalitate dintre acțiunile lui Topal I., prin care a aplicat leziunile corporale fără a întreprinde alte acțiuni pentru a reduce pericolul și gravitatea acțiunilor sale și urmările prejudiciabile survenite în rezultatul acestor acțiuni și inacțiuni, manifestat prin decesul victimei la puțin timp, în urma complicațiilor apărute, ca urmare a leziunilor aplicate.

Sub aspectul laturii subiective, Topal I. a dat dovadă imprudență asupra efectelor acțiunilor sale, manifestată prin încrederea exagerată că în urma acțiunilor sale nu va surveni decesul victimei, considerând în mod ușuratic că decesul nu va surveni.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis două infracțiuni, anterior a mai fost condamnat, se caracterizează negativ, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, doar prin condamnare în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare și pe art. 149 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, circumstanțe care impun stabilirea unei pedepse definitive, în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de 5 ani închisoare.

Totodată, instanța a statuat că necesită a fi respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală, deoarece acestea sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

3. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Mihail Cara, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare, pe art. 149 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în baza art. 84 Cod penal, să-i fie

stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu încasarea cheltuielilor judiciare de 24.684 lei.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Iar art. 229 Cod de procedură penală, indică direct că condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare.

3.1. A declarat apel și avocata Galina Reșulschi, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 149 alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 152 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

Apelanta a invocat că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 24.01.2018, decesul a survenit de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambilor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmonari, ca cauză neapărată a decesului. În cazul dat, cauza decesului este imprevizibilă din motivul că traumatismul facial cu fractura oaselor nazale, ca de obicei nu provoacă deces singur de la sine și nu poate fi calificată ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, cu consecință de deces.

Calificarea medico-legală este în felul următor: fractura deschisă așchiată a oaselor nazale cu plagă contuză a nasului, echimoze, plăgi a ambilor buze, echimoze-edem în jurul ambilor ochi sunt consecințele unor acțiuni traumatiche de model lovitură, aplicate în regiunea obrazului cu obiect contodont dur, cu suprafața de acțiune plată și cu suprafața de acțiune îngustă, aplicate în direcția anterior spre posterior, în ansamblu condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

În probele de sânge și urină prezentate pe numele cadavrului Radu Ion, s-a depistat alcool etilic în cantități: sânge - 4,44%, echivalent a 4.44 g/l, urină - 5,27% , echivalent a 5,27 h/l - ce confirmă că victima înainte de a primi vătămări corporale se afla în stare de intoxicație gravă cu alcool, care provoacă stare de somnolență, stopir, dereglarea cunoștinței și respirației, comă alcoolică grad minor, ce necesită calificare ca legătură cauzală indirectă cu cauza a decesului ca factor stimulator. În lipsa vătămarilor corporale stare de intoxicație gravă de alcool, singură de la sine putea produce decesul. Instanța de judecată nici nu a indicat în sentință complet concluzia raportului de expertiză nr. xxxx din 24.01.2018, doar parțial.

În această ordine de idei, reieșind din faptul că partea vătămată era în stare de intoxicație gravă de alcool (comă alcoolică), care a provocat dereglarea respirației, în lipsa vătămarilor putea singură de la sine să provoace decesul, ori, decesul lui Radu Ion a fost imprevizibil. Or, vătămarile corporale manifestate prin fractura oaselor nazale nu provoacă singur de la sine decesul.

Astfel, calificarea acțiunilor inculpatului pe art. 149 alin. (1) Cod penal este neîntemeiată fiindcă decesul părții vătămate nu a survenit în urma leziunilor corporale provocate de inculpat, decesul fiind imprevizibil, ci doar în ansamblu cu starea de intoxicație alcoolică care și a provocat dereglarea de respirație a părții vătămate în urma

căreia a survenit decesul, ori, inculpatul nu putea să prevadă urmările acțiunilor sale fiindcă în urma acestor leziuni persoana nu decedează.

În cazul lipirii de viață din imprudență, nu este vorba un act de violență, ci de o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 149 alin. (1) Cod penal se exprimă în vinovăție sub formă de imprudență. Imprudența se poate exprima în neglijență sau în încredere exagerată. Deși la calificarea faptei nu contează tipul imprudenței, stabilirea acestuia este necesară la individualizarea pedepsei. Or, încrederea exagerată denotă un grad mai ridicat de pericol social în comparație cu neglijența: în primul caz, făptuitorul prevede posibilitatea producerii morții, sperând în mod ușuratic să o evite, pe când, în cel de-al doilea caz, făptuitorul nu prevede posibilitatea producerii morții în prezența obligației și a aptitudinii de a o prevedea.

Reieșind din faptul că omorul din imprudență nu este manifestat ca acțiune prin aplicarea leziunilor corporale, ci survine în urma conduitei greșite a inculpatului, lui Topal I. nu-i pot fi imputate prevederile art. 149 alin. (1) Cod penal, ori, acțiunile lui deja sunt încadrate conform art. 152 alin. (1) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2020, apelul procurorului a fost respins, iar apelul avocatei a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Topal Iurii a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 149 alin. (1) Cod penal, ***pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Lui Topal Iurii, recunoscut vinovat pe art. 152 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că procurorul nu a motivat din care considerente inculpatului urmează să-i fie stabilită anume pedeapsa maximă prevăzută de legea penală, pentru săvârșirea infracțiunilor din cauză.

La data de 31.01.2018, când au fost efectuate expertizele judiciare nr. 430, 431, 432 și la 24.01.2018, când a fost efectuată expertiza judiciară nr. 430 în cauză, prevederile legislației procesual-penale prevedeau expres că plata pentru expertizele efectuate în condițiile art. 143 Cod de procedură penală, se efectuează din bugetul statului, fără careva excepții.

Inculpatul nu dispune de cunoștințe medicale speciale, pentru a prevedea decesul părții vătămate Radu Ion, prin pătrunderea sângelui în căile respiratorii. Decesul părții vătămate a fost determinat prin acțiunile însuși a părții vătămate, care nu a întreprins nici o acțiune, pentru a ușura situația sa.

Respectiv, inculpatul a săvârșit o singură acțiune, care a produs consecințe dorite de el, cât și nedorite, însă, inculpatul urmează să fie recunoscut vinovat în baza unei singure norme penale.

Totodată, prima instanță corect a constatat că la caz a avut loc săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal. Or, în ședința de judecată în prima instanță, cât și în apelul declarat, inculpatul a recunoscut faptul cauzării leziunilor corporale medii părții vătămate.

De rând cu aceasta, faptul cauzării părții vătămate a leziunilor corporale medii, a fost constatat prin raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 24 ianuarie 2018. Însă, instanța de fond eronat a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal.

5. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că inculpatul, având intenția directă de a-i cauza leziuni lui Radu Ion și asumându-și deliberat riscul că în urma loviturilor aplicate ar putea surveni nu doar vătămarea corporală ce nu va provoca decesul victimei, dar și lipsirea de viață din imprudență, în urma leziunilor aplicate.

Astfel, sub aspectul laturii subiective, inculpatul a manifestat imprudență asupra efectelor acțiunilor sale, manifestată prin încrederea exagerată că în urma acțiunilor sale nu va surveni decesul victimei, considerând în mod ușuratic că decesul nu va surveni.

Totodată, conform art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Alin. (2) al aceluiași articol prevede că instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Prin urmare, instanța de apel nu a soluționat corect chestiunea ce ține de cheltuieli judiciare.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2021, recursul ordinar a fost admis, casată decizia contestată în partea achitării inculpatului pe art. 149 alin. (1) Cod penal și aplicării art. 84 Cod penal, și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia a fost menținută.

Instanța de recurs a statuat că soluția instanței de apel pe art. 149 alin. (1) Cod penal este contradictorie și neargumentată.

Mai mult ca atât, instanța de apel a dat apreciere contrară prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, raportului de expertiză nr. xxxx din 24 ianuarie 2018, luând la bază doar o parte din concluzie, menționând că ”traumatismul facial cu fractura oaselor nazale nu provoacă deces singură de la sine și nu poate fi calificată, ca vătămarea corporală gravă, periculoasă pentru viață cu consecință de deces.

Totodată, s-a constatat că înainte de a primi vătămări corporale, partea vătămată se afla în stare de intoxicație gravă de alcool, care provoacă stare de somnolență, stopor, dereglarea cunoștinței și respirației, comă alcoolică grad minor, ce necesită calificare ca legătură cauzală indirectă cu cauza neapărată a decesului ca factor stimulator. În lipsa vătămarilor corporale, starea intoxicației grave de alcool singură de la sine putea produce decesul, fără a-l analiza în ansamblu cu alte probe, cum ar fi declarațiile martorului Tolstic Liudmila, depuse în cadrul judecării cauzei în prima instanță, care a declarat că „inculpatul a aplicat părții vătămate trei lovituri cu pumnul în regiunea feței și câteva lovituri cu picioarele”, în coroborare cu concluzia din același raport de expertiză, potrivit căruia s-a constatat că „decesul a survenit de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă

contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, ca cauza neapărată a decesului. Concluzia despre cauza decesului este confirmată prin: plagă contuză la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu complicații prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice: edem-echimoză a obrazului, ambelor orbite, revărsări sangvine în globul ocular stâng, plăgi contuze pe ambele buze, prezența sângelui în orificiile nazale, cavitatea bucală, laringe, trahee, bronși. Țesutul pulmonar cu multiple pete Tardie și focare de infiltrat hemoragic cu dimensiuni de la 0,5 x 0,5 până la 1,5 x 1,5 cm prin aspirație, pete Tardie sub epicard”, concluzie asupra căreia instanța de apel a evitat să se expună.

Deși instanța de apel a descris în decizie următoarele probe: declarațiile martorului Pascal Liudmila; raportul de expertiză nr. xxxx din 24 ianuarie 2018; declarațiile martorului Tolstic Liudmila, totuși soluția adoptată nu rezultă din aprecierea acestor probe separat și în coroborare cu celelalte probe aduse în sprijinul învinuirii în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale.

Totodată, argumentele recurentului referitor la încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 24.684 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare suportate de către organul de urmărire penală în cadrul prezentului proces penal, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra acestor alegații ale recurentului, pe care instanța de recurs le-a însușit, ce este conform practicii CtEDO (*hotărârea Albert vs România din 16.02.2010*).

7. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 noiembrie 2021, apelul avocatei a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată nouă hotărâre.

Topal Iurii a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 149 alin. (1) Cod penal, ***pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Instanța de apel a statuat că ***probele enunțate nu au demonstrat***, conform principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, ***existența faptei prejudiciabile*** prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal ***și comiterea ei*** de către inculpatul Topal I.

Astfel, ***decesul lui Radu Ion a survenit de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, ca cauză neapărată a decesului***, potrivit concluziei expuse în raport de expertiză judiciară nr. xxxx din 24 ianuarie 2018.

În același raport de expertiză se mai notează că ***concluzia despre cauza decesului este confirmată prin: plagă contuză la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu complicații prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice: edem-echimoză a obrazului, ambelor orbite, revărsări sangvine în globul ocular stâng, plăgi contuze pe ambele buze, prezența sângelui în orificiile nazale, cavitatea bucală, laringe, tranhee, bronși. Testul pulmonar cu multiple pete Tardie și focare de infiltrat hemoragic prin aspirație, pete Tardie sub epicard.*** Calificația medico-legală este în felul următor: fractură deschisă așchiată a oaselor nazale cu plagă contuză a nasului, echimoze, plăgi ambelor buze, echimoze-edem în jurul ambelor ochi sunt consecințele a unor acțiuni traumatiche de

model lovitură, aplicate în regiunea obrazului cu obiect contondent dur, în ansamblu condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie. Victima a mai supraviețuit nu mai puțin de 1 – 2 ceasuri până la survenirea decesului. În cazul dat cauza decesului a fost imprezvizibilă din motivul că traumatismul facial cu fractura oaselor nazale ca de obicei nu provoacă deces de una singură de la sine și nu poate fi calificată ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață cu consecință de deces. De asemenea, din probele de sânge și urină a cadavrului Radu Ion s-a depistat alcool etilic, ce confirmă că victima înainte de a primi vătămări corporale se afla în stare de intoxicație gravă cu alcool, care provoacă stare de somnolență, stopor, dereglarea cunoștinței și respirației, comă alcoolică grad minor, ce necesită calificare ca legătură causală indirectă cu cauza neapărată a decesului ca factor stimulator. În lipsa vătămarilor corporale starea intoxicației grave de alcool singură de la sine putea produce decesul.

Prin urmare, acțiunea inculpatului de provocare a vătămarilor corporale victimei, nu poate fi calificată ca faptă prejudiciabilă prevăzută drept infracțiune de art. 149 alin. (1) Cod penal, adică lipsirea de viață din imprudență, în condițiile în care **vătămarile corporale cauzate victimei nu prezintă pericol pentru viață cu consecință de deces**, iar starea intoxicației grave de alcool depistată la Radu I. în lipsa vătămarilor corporale singură de la sine putea produce decesul, așa cum o astfel de stare provoacă stare de somnolență, stopor, dereglarea cunoștinței și respirației, comă alcoolică.

Deci, **decesul victimei nu a survenit în rezultatul** acțiunii sau inacțiunii inculpatului de încălcarea unor reguli scrise sau nescrise de precauție, stabilite în societate, sau de o conduită greșită a acestuia, într-o situație periculoasă susceptibilă să producă decesul persoanei, dar de **complicațiile de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, asociată cu starea de intoxicație gravă cu alcool** în care se afla victima până la cauzarea vătămarilor corporale **grave**. Leziunile corporale depistate la cadavrul victimei sunt calificate din punct de vedere medico-legal ca vătămare corporală **medie**, respectiv nu pot fi apreciate ca fiind un pericol pentru viață cu consecință de deces pentru victimă. Simplu fapt că inculpatul, până la aplicarea loviturilor, cât și în timpul lovirii victimei, era conștient de starea de ebrietate a ultimului, **nu confirmă că a acționat din imprudență față de survenirea decesului victimei, deși trebuia să o prevadă**.

Subsecvent, după bătaia între inculpat și victima Radu I., ultimul era în viață, nu prezenta careva semne că s-ar afla într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă decesul acestuia, care trebuia să fie prevăzută de inculpat, concluzie care se confirmă inclusiv și din constatările expertizei medico-legale nr. xxxx din 24 ianuarie 2018, potrivit căroră victima, după producerea vătămarilor corporale, a mai supraviețuit 1-2 ore până la survenirea decesului. Respectiv, **decesul a survenit în circumstanțe care nu puteau fi prevăzute de inculpat, or însăși inculpatul, în acea perioadă de timp se afla în stare de ebrietate produsă de alcool**, cu grad avansat

Mai mult, declarațiile succesului victimei Cadîrova E. și a martorilor Căruța G. și Voinschi C. au un caracter general și nu au confirmat sau infirmat **săvârșirea faptei** prejudiciabile imputate inculpatului, astfel, declarațiile acestora necesită a fi apreciate ca fiind lipsite de utilitate pentru soluționarea cauzei.

Toate dubiile care au apărut în dovedirea **săvârșirii faptei** prejudiciabile

prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal de inculpat, care nu au fost înlăturate de către partea acuzării prin mijloace de probatorii prevăzute de normele procesual-penale, necesită a fi interpretate în favoarea acestuia.

8. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanță de apel.

Recurentul a invocat că instanța de apel a apreciat eronat probele: declarațiile martorilor Pascal Liudmila, Tolstic Liudmila, cât și a inculpatului, precum că partea vătămată era în stare de ebrietate, nu se plângea pe careva dureri și se observa că se simte rău, nu au demonstrat sun nici o formă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Codul penal. Or, conform raportului de expertiză nr. xxxx din 24 ianuarie 2018. s-a constatat că înainte de a primi vătămări corporale, partea vătămată Radu Ion se afla în stare de intoxicație gravă de alcool, care provoacă stare de somnolență, stopor, dereglarea cunoștinței și respirației, comă alcoolică grad minor, ce necesită calificare ca legătură cauzală indirectă cu cauza neapărată a decesului ca factor stimulator. În aceste condiții, declarațiile martorilor, precum că partea vătămată nu se plângea pe careva dureri trebuie să fie apreciate critic reieșind din starea psiho-fiziologică în care s-a aflat partea vătămată.

Or, reieșind din declarațiile martorului Tolstic Liudmila, depuse în cadrul judecării cauzei în prima instanță, inculpatul a aplicat părții vătămate trei lovituri cu pumnul în regiunea feței și câteva lovituri cu picioare, declarațiile care au coroborat pe deplin cu concluziile raportului de expertiza nr. xxxx din 24 ianuarie 2018, potrivit căruia s-a constatat că ”decesul a survenit de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, ca cauza neapărată a decesului. Concluzia despre cauza decesului este confirmată prin: plagă contuză la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu complicații prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice: edem-echimoză a obrazului, ambelor orbite, revărsări sangvine în globul ocular stâng, plăgi contuze pe ambele buze, prezența sângelui în orificiile nazale, cavitatea bucală, laringe. trahee, bronși. Țesutul pulmonar cu multiple pete Tardie și focare de infiltrat hemoragic cu dimensiuni de la 0,5 x 0,5 până la 1.5 x 1.5 cm, prin aspirație, pete Tardie sub epicard.

Deci, decesul a survenit în urma consecințelor ce au avut asupra sănătății leziunile corporale pricinuite victimei.

Astfel, inculpatul, având intenția directă de a-i cauza leziuni lui Radu Ion și asumându-și deliberat riscul că în urma loviturilor aplicate ar putea surveni nu doar vătămarea corporală ce nu va provoca decesul victimei, dar și lipsirea de viață din imprudență, în urma leziunilor aplicate.

Latura obiectivă a acestei infracțiuni are următoare structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de lipsire de viață a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei; 3) legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În această ordine de idei, Topal I., provocând leziunile corporale prin acțiunile componente infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal a admis că în urma

acțiunilor sale, să survină decesul persoanei și nu a întreprins măsuri de a reduce efectul acțiunilor. Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 149 alin. (1) Cod penal, are legătura de cauzalitate dintre acțiunile lui Topal I., prin care a aplicat leziunile corporale părții vătămate Radu I., localizarea cărora au demonstrat că anume din cauza leziunilor corporale aplicate părții vătămate, la o perioadă relativ scurtă de timp după producerea vătămarilor corporale, în urma complicațiilor apărute, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 24.01.2018, victima a mai supraviețuit nu mai mult 1-2 ceasuri până la survenirea decesului.

Totodată, după aplicarea leziunilor corporale părții vătămate, inculpatul nu a întreprins careva acțiuni pentru a reduce pericolul sau gravitatea acțiunilor sale și urmările prejudiciabile survenite în rezultatul acestor acțiuni și inacțiuni, or martorul Tolstic Liudmila, în ședința de judecată în prima instanță, a declarat că ”când plecau de la Rada I., ultimul era galben pe față și se simțea rău”.

Astfel, i-au fost aplicate multiple lovituri cu pumnii, cu picioarele și cu trei căldări metalice în regiunea capului și feței, în privința persoanei în stare de ebrietate, fără a solicita asistența medicilor, nu prezintă ”încălcarea unor reguli scrise sau nescrise de precauție, stabilite în societate, sau de o conduită greșită a acestuia, într-o situație periculoasă susceptibilă să producă decesul persoanei”, ceea ce este absurd, fără comentarii.

Subsecvent, o concluzie a expertului precum că: ”în lipsa vătămarilor corporale starea intoxicației grave de alcool singură de la sine putea produce decesul”. Însă, s-a constatat cauza concretă a decesului și aceasta nu este intoxicație cu alcool, dar consecințele și complicațiile posttraumatice.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal se exprimă în vinovăție sub formă de imprudență. Imprudența se poate exprima în neglijență sau în încredere exagerată. Deși la calificarea faptei nu contează tipul imprudenței, stabilirea acestuia este necesară la individualizarea pedepsei. Or, încrederea exagerată denotă un grad mai ridicat de pericol social în comparație cu neglijența: în primul caz, făptuitorul prevede posibilitatea producerii morții, sperând în mod ușuratic să o evite, pe când în cel de-al doilea caz, făptuitorul nu prevede posibilitatea producerii morții în prezența obligației și a aptitudinii de a o prevedea.

Deci, a existat o încredere exagerată, și anume când făptuitorul a prevăzut că acțiunea sau inacțiunea sa poate avea ca rezultat moartea unei persoane, dar nu a dorit acest rezultat, nici nu l-a acceptat, considerând fără temeii. în mod ușuratic, că acest rezultat nu se va produce. Pentru a exista încredere exagerată, făptuitorul trebuie să-și întemeieze aprecierea că rezultatul socialmente periculos nu se va produce pe anumite elemente concrete, obiective, pe care, însă le evaluează în mod greșit, subestimând importanța acestora și supraestimându-și capacitatea de a face ca rezultatul să nu se producă. Încrederea exagerată poate presupune următoarele ipoteze: evaluarea superficială, neserioasă a consecințelor conduitei și a mijloacelor prin care urmările nedorite ar putea fi prevenite; temeritatea, adică încrederea exagerată, unită cu atitudinea de sfidare a riscurilor.

Astfel, sub aspectul laturii subiective, inculpatul a manifestat imprudență asupra efectelor acțiunilor sale, manifestată prin încredere exagerată că în urma acțiunilor sale, nu va surveni decesul victimei, considerând în mod ușuratic că decesul nu va surveni.

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

În corespundere cu art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 18 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate ori ***nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.*** Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Conform art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe

care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*). Sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 7. din decizie*):

a) a constatat în descriptiv diverse motive de achitare, care se contrazic reciproc și generează consecințe juridice diferite, cum ar fi că: „...**probele enunțate nu au demonstrat**, conform principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, **existența faptei prejudiciabile** prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal și **comiterea ei de către inculpat...**, declarațiile succesoriului victimei și a martorilor au un caracter general și nu au confirmat sau infirmat **săvârșirea faptei prejudiciabile imputate inculpatului...**, **dubiile care au apărut în dovedirea săvârșirii faptei prejudiciabile prevăzute...**”.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal din motiv că: „**nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**”;

b) soluția de achitare a inculpatului pe motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**, este totalmente contrazisă de materialele cauzei, în special de concluziile clare, expuse în raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 24 ianuarie 2018, că: „...**decesul lui Radu Ion a survenit de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmonari, ca cauză neapărată a decesului...**, **concluzia despre cauza decesului este confirmată prin: plagă contuză la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu complicații prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice: edem-echimoză a obrazului, ambelor orbite, revărsări sangvine în globul ocular stâng, plăgi contuze pe ambele buze, prezența sângelui în orificiile nazale, cavitatea bucală, laringe, tranșee, bronși. Testul pulmonar cu multiple pete Tardie și focare de infiltrat hemoragic prin aspirație, pete Tardie sub epicard...**”.

Astfel, existența faptului decesului nefiresc al victimei este constatată, iar concluzia divergentă că: „...**simplu fapt că inculpatul, până la aplicarea loviturilor, cât și în timpul lovirii victimei, era conștient de starea de ebrietate a ultimului, nu confirmă că a acționat din imprudență față de survenirea decesului victimei, deși trebuia să o prevadă...**”, adică că în acțiunile inculpatului sunt, de fapt, prezente semnele infracțiunii imputate (*art. 149 alin. (1) Cod penal - lipsirea de viață din imprudență*), deoarece potrivit art. 18 Cod penal se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o **nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale**, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, **deși trebuia și putea să le prevadă**, la fel, contrazice soluției de achitare a ultimului;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării privind

învinuirea inculpatului pe art. 149 alin. (1) Cod penal, în special cele invocate rechizitoriu, în ședințele instanțelor și repetate în recursul ordinar (pct. 8. din decizie), în special raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 24 ianuarie 2018, care constată clar, coerent și în plină legătură de cauzalitate că: „...decesul lui Radu Ion a survenit **de patologie combinată posttraumatică cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză la nivelul șelei nasului, plăgi a ambelor buze, prin complicații de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, ca cauză neapărată a decesului...**, **concluzia despre cauza decesului este confirmată prin: plagă contuză la nivelul nasului cu fracturi așchiate a oaselor nazale cu complicații prin aspirația sângelui în căile respiratorii, prin prezența semnelor macroscopice: edem-echimoză a obrazului, ambelor orbite, revărsări sangvine în globul ocular stâng, plăgi contuze pe ambele buze, prezența sângelui în orificiile nazale, cavitatea bucală, laringe, tranhee, bronși. Testul pulmonar cu multiple pete Tardie și focare de infiltrat hemoragic prin aspirație, pete Tardie sub epicard...**”.

Pe lângă aceasta, concluziile sumare, neclare și divergente că: „...acțiunea inculpatului de provocare a vătămarilor corporale victimei, nu poate fi calificată ca faptă prejudiciabilă prevăzută drept infracțiune de art. 149 alin. (1) Cod penal, adică lipsirea de viață din imprudență, în condițiile în care vătămarile corporale cauzate victimei nu prezintă pericol pentru viață cu consecință de deces..., decesul victimei nu a survenit în rezultatul acțiunii sau inacțiunii inculpatului de încălcarea unor reguli scrise sau nescrise de precauție, stabilite în societate, sau de o conduită greșită a acestuia, într-o situație periculoasă susceptibilă să producă decesul persoanei, dar de **complicațiile de aspirație a sângelui în căile respiratorii, pulmoni, asociată cu starea de intoxicație gravă cu alcool** în care se afla victima până la cauzarea vătămarilor corporale grave. Leziunile corporale depistate la cadavrul victimei sunt calificate din punct de vedere medico-legal ca vătămare corporală **medie**, respectiv nu pot fi apreciate ca fiind un pericol pentru viață cu consecință de deces pentru victimă. Simplu fapt că inculpatul, până la aplicarea loviturilor, cât și în timpul lovirii victimei, era conștient de starea de ebrietate a ultimului, **nu confirmă că a acționat din imprudență față de survenirea decesului victimei, deși trebuia să o prevadă...**, după bătaia între inculpat și victima Radu I., **decesul a survenit în circumstanțe care nu puteau fi prevăzute de inculpat, or însăși inculpatul, în acea perioadă de timp se afla în stare de ebrietate produsă de alcool, cu grad avansat...**, declarațiile succesului victimei Cadîrova E. și a martorilor Căruță G. și Voinschi C. au un caracter general și nu au confirmat sau infirmat **săvârșirea faptei** prejudiciabile imputate inculpatului, astfel, declarațiile acestora necesită a fi apreciate ca fiind lipsite de utilitate pentru soluționarea cauzei...”, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Mai mult, rezumatul sumar că: „...decesul a survenit în circumstanțe care nu puteau fi prevăzute de inculpat, **or însăși inculpatul, în acea perioadă de timp se afla în stare de ebrietate produsă de alcool, cu grad avansat...**”, contravine, în mod evident, prevederilor art. 24 Cod penal - *persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei.*

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

Împrejurările expuse atestă, astfel, că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat, deoarece la Curtea de Apel Cahul, în care activează doar 7 judecători, nu există posibilitatea formării unui complet nou din 3 judecători pentru judecarea cauzei nominalizate (*pct. 4., 7. din decizie*), în virtutea prevederilor art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală, care prescrie că judecătorul nu poate participa la o nouă judecare a cauzei pe cale ordinară de atac și urmează a fi recuzat în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze pe cale ordinară de atac.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia Curții de Apel Cahul din 15 noiembrie 2021, în privința inculpatului Topal Iurii xxx și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Comrat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 aprilie 2022.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico

Ghenadie Plămădeală

Aliona Miron

